

Antwoorden op vraag 4 en 5 Internetconsultatie

Onderwijs op een andere locatie dan school

Vraag 4

Naast levensbeschouwing is één van de redenen waarom wij thuisonderwijs aan onze kinderen geven is de integratie van leren en spelen. Op school zijn dit twee gescheiden werelden voor een kind. Veel kinderen (en later tieners) zien school als een plicht. Het echte leuke leven begint daarna, en vooral in de vakanties. Wij zien graag dat onze kinderen spelenderwijs leren terwijl ze hun eigen interesses volgen. Ons oudste kind bijvoorbeeld houdt erg van koken. Door zelf ingrediënten te lezen van een recept, en vervolgens te mixen tot een beslag is een leerzame activiteit die voor hem als iets leuks wordt ervaren.

Dit zorgt er tegelijk voor dat sommige kwaliteiten sterker ontwikkeld worden dan andere. Daarom vind ik het bezwaarlijk om te kerndoelen van het basisonderwijs als maatstaf te nemen. Ik kan me wel voorstellen dat er op basis van een leerplan en een portfolio de ontwikkeling van een kind wordt bijgehouden, en wat eventueel inzichtelijk is voor een toezichthouder. Want, dat de kwaliteit van het thuisonderwijs meetbaar moet zijn vind ik een redelijke eis van de overheid.

Daarnaast vind ik het belangrijk dat kinderen hun opgedane kennis gelijk in de praktijk kunnen toetsen. Zelf heb ik op de middelbare school Economie II gehad, en goede cijfers gehaald, maar eigenlijk begreep ik het niet. Dat kwam pas toen ik jaren later ondernemer ben geworden en zelf mijn eigen balans moest opmaken. Ook in mijn carrière ben ik van mening dat ik tijdens het werken en research voor opdrachten meer leer per jaar dan dat ik per jaar tijdens mij HBO-opleiding heb geleerd.

Onaangekondigd toezicht

Eerlijk gezegd vind ik dat dit voorstel lijkt op het wantrouwen van burgers. Zo werkt het bij bijvoorbeeld een belastingaangifte ook niet. Onaangekondigd toezicht komt wanneer er aanleiding is door bijvoorbeeld fraude. Wanneer iemand gewoon netjes zijn aangifte jaarlijks invult en dit kan onderbouwen is er geen reden toe. Vertaald naar onderwijs: wanneer bijvoorbeeld uit een jaarlijkse portfolio- of ontwikkelingsevaluatie blijkt dat een kind zich gewoon gezond ontwikkeld zou de overheid hiermee voldoende vertrouwen moeten hebben.

Bovendien lijkt het me niet haalbaar. We hebben als gezin veel dingen buiten de deur, gym, bezoeken aan de bibliotheek, musea, natuurexcursies, etc. Ook is het erg onpraktisch wanneer er iemand binnen komt lopen op een ongelegen moment, tijdens het verschonen van luiers, als een kind net is gevallen, en allerlei dingen die in een gezin met jonge kinderen spelen.

Voor thuisonderwijsouders is de ontwikkeling van hun kinderen zeer belangrijk, en ze (en wij dus) willen daar graag nauw betrokken bij zijn en zich hier voor 100% inzetten.

Risico's

U vraagt naar de risico's. Een risico dat ik zie is dat van kinderen die "anders dan gemiddeld" scoren in diverse kwaliteiten. In een klas op school van 30 kinderen zitten er altijd een paar bij die wat langzamer lezen of rekenen en meer op sport of andere kwaliteiten

zijn gericht. Dat is logisch natuurlijk en de wiskunde achterstand van een betreffend kind zal de school niet aangerekend worden. Bij 1:1 thuisonderwijs zal dat met de door u voorgestelde toetsingsnormen wellicht anders gelden. Wat gaat een toezichthouder zeggen tegen de ouders van een kind die volgens de kerndoelen een achterstand heeft op een bepaald gebied? Is dat dan ook o.k. of staat het thuisonderwijs dan ineens op de tocht?

Vraag 5

Ik geloof oprecht dat ouders die hun taak in didactisch/pedagogisch opzicht serieus nemen, en een goede emotionele band met hun kind(eren) hebben het beste aan hun kind geven. Ik denk niet dat een iemand met een PABO-achtergrond, die in de klas aandacht moet verdelen over twintig of dertig kinderen hier beter in zal slagen.

De pedagogische kwaliteiten komen denk ik vooral naar voren in een portfolio. Ik denk dat dit los staat van welke opleiding een ouder heeft genoten.

Michiel Kokee